[2019] 14 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 849

ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ.

ਸੁਦਰਸ਼ਨਾ ਛਤਰਜੀ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 9300/2019)

ਦਸੰਬਰ 10,2019

[ਆਰ. ਭਾਨੂਮਥੀ ਅਤੇ ਏ. ਐੱਸ. ਬੋਪੰਨਾ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨਃ

ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਲਾਭ-ਮਾਲਕੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ-ਕਰਮਚਾਰੀ (ਯੂ. ਪੀ. ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰਾਰ) ਨੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਐਸੋਸੀਏਟ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ/ਰੀਡਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਚੈਨਲ ਰਾਹੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ-ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ-ਜਦੋਂ ਕਿ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਉਹ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਹੁਦੇ' ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਈ-ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਯੂ. ਪੀ. ਰਾਜ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਲਾਭ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਰਾਜ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਤਾਜ਼ਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇ-ਰਾਜ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਿਖੋ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਵੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆਃ 1. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 30.04.2004 ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 15.06.2004 ਉੱਤੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸਿਜ਼ (CIMS) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੋ ਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ

ਯੂ. ਪੀ. ਰਾਜ ਅਤੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ-ਸੀ. ਆਈ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜੂਨ, 2004 ਤੋਂ ਅਕਤੂਬਰ, 2004 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਤਨਖਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ। [ਪੈਰਾ 16] [856-ਈ-ਜੀ]

ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਚਲ ਸਿੰਘ (2018) 17 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 578: [2018] 9 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 912-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

2. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣੀਆਂ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤਾਜ਼ਾ ਆਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਾਸ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। [ਪੈਰਾ 17] [857-ਏ-ਬੀ]

3. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ 04.01.2019 ਮਿਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 19] [857-F-G]

ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਨ. ਕੇ. ਜਾਨੂ, ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ ਵਣ ਵਿਭਾਗ, ਆਗਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀ

ਚੰਦਰਾ (2019) 6 ਸਕੇਲ 236-'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2018] 9 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 912

ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

ਪੈਰਾ 1

(2019) 6 ਸਕੇਲ 236

'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ

ਪੈਰਾ 19

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2019 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 9300/2019। 2015 ਦੇ ਰਿੱਟ-ਏ ਨੰਬਰ 65084 ਵਿੱਚ ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਸੀਏਚਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 24.08.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਨਾਲ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 9301/2019।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਸ਼ਵਰਿਆ ਭਾਟੀ, Sr.Adv। (ਏ. ਏ. ਜੀ., ਯੂ. ਪੀ.), ਅੰਕਿਤ ਗੋਯਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੀਰਤੀ ਖੰਗੋਰੇਟ, ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਚੌਹਾਨ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਕੁਰੀਆਕੋਸ ਵਰਗੀਜ਼, ਬਨਾਮ. ਸ਼ਿਆਮੋਹਨ, ਸੂਰਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਿਊਸ਼ਾ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਈਸ਼ਾ ਘਈ, ਐਮ. ਐਨ. ਪੀ. ਲਾਅ, ਐਡ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਆਰ. ਭਾਨੂਮਥੀ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. 2019 ਦੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) No.10087 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 2015 ਵਿੱਚ ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਸੀਏਚਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ-ਏ No.65084 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸਿਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਿਤੀ

01.04.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 2019 ਦੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) No.10542 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ 2019 ਦੇ ਰਿੱਟ-ਏ No.3884 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 24.08.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 04.01.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਿਵੇਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

3. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 25.03.1982 ਦੁਆਰਾ ਲੈਕਚਰਾਰ (ਅਨੱਸਥੀਸੀਆ) ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੋਤੀਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੋਤੀਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰਾਰ (ਅਨੱਸਥੀਸੀਆ) ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 20.09.2003 ਉੱਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸਜ਼ (CIMS), ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਵਿੱਚ ਐਸੋਸੀਏਟ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ (ਅਨੱਸਥੀਸੀਆ) ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ਹੀਣਤਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ (NOC) ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਸੀ. ਆਈ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸੀ. ਆਈ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 22.04.2004 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਸੀ. ਆਈ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਵਿਖੇ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇੱਕ ਛੁੱਟੀ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਆਈ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਵਿਖੇ ਅਨੱਸਥੀਸੀਆ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਰੀਡਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ' ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ

ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ 15.06.2004 ਉੱਤੇ ਅਨੱਸਥੀਸੀਆ ਵਿਭਾਗ, CIMS ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ "ਨਿੱਜੀ ਕੰਮ" ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਦਿਆਂ 23.07.2004 ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 23.07.2004 ਤੋਂ 22.08.2004 ਤੱਕ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਕੇ ਮਿਤੀ 07.08.2004 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ 22.08.2004 ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ; ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਭਾਵ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸੀਆਈਐੱਮਐੱਸ-ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਤੋਂ ਵੀ ਤਨਖਾਹ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ।

4. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਫਿਰ ਤੋਂ 01.02.2005 ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਛੁੱਟੀ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 23.07.2004 ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਯਾਨੀ 30.09.2006 (26 ਮਹੀਨੇ 7 ਦਿਨ) ਤੱਕ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਸੀ. ਆਈ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਵਿੱਚ ਐਸੋਸੀਏਟ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਭੱਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। 02.01.2006 ਉੱਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
5. ਸੀ. ਆਈ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ 02.11.2012 ਉੱਤੇ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ (ਭਾਵ 30.09.2006 ਉੱਤੇ) ਉੱਤੇ ਬਕਾਇਆ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ

ਨਕਦੀਕਰਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸੀ. ਆਈ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਵਿਖੇ ਰੀਡਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਚੈਨਲ ਰਾਹੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਐੱਨ. ਓ. ਸੀ. ਲਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਐੱਨ. ਓ. ਸੀ. ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੋਲ ਯੂ. ਪੀ. ਮੈਡੀਕਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਜੂਨ, 2004 ਵਿੱਚ ਸੀ. ਆਈ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ।

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ/ਐੱਨ. ਓ. ਸੀ. ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੀ. ਆਈ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਵਿਖੇ ਅਹੁਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬਿਨਾਂ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਸਾਬਕਾ-ਪੋਸਟ ਫੈਕਟੂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ।

7. ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ 2015 ਦੀ ਰਿੱਟ ਏ. ਨੰਬਰ 65084 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 1.04.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ।

8. ਜਦੋਂ ਕਥਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਮਿਤੀ 16.02.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਅਤੇ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਯੂ. ਪੀ. ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੇਵਾ-ਸੀ. ਆਈ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੁਣ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

9. 2015 ਦੇ ਰਿੱਟ ਏ. No.65084 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 24.08.2018 ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਹੈਂਡਬੁੱਕ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 73 ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਿਨਾਂ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸੀਆਈਐੱਮਐੱਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਵੀ ਕਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ 2004 ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਮੋਤੀਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ/ਸੰਕਲਪਿਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਿਤੀ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ,

ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 24.08.2018 ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

10. ਮਿਤੀ 24.08.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 2019 ਦੇ SLP (C) No.10087 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪੇਟੈਂਟ ਗਲਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਯੂਪੀ ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰਲ ਬਕਾਏ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ CIMS ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨਾਲ 22.08.2004 ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਉਸ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ) ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਉਹ 15.06.2004 ਉੱਤੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ-CIMS ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮਾਂ 67-68 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਮਾਮਲਾ "ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਛੱਡਣਾ" ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੇ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ

ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੂ. ਪੀ. ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮ 56 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 11. 2019 ਦਾ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) No.10087 134 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ 05.04.2019 ਉੱਤੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 2018 ਦੇ ਰਿੱਟ ਏ. No.65084 ਮਿਤੀ 24.08.2018 ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਐੱਸਐੱਲਪੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ 2018 ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਅਰਜ਼ੀ (ਸਿਵਲ) No.6822 ਵਿੱਚ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 24.08.2018 ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਿਤੀ 1 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਦਾਅਵੇ' ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਿਤੀ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 2 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ "ਮਿਤੀ 3 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ

ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 2 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ" ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 12. ਮਿਤੀ 04.01.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ 2019 ਦਾ ਰਿੱਟ ਏ. No.3884 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਕਥਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਿਤੀ 15.03.2019 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਿਤੀ 04.01.2019 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2015 ਦੇ ਰਿੱਟ ਏ. No.65084 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੇ ਅੰਤਰ-ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 2019 ਦੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) No.10542 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 20.04.2019 ਉੱਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

13. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਸ਼ਵਰਿਆ ਭਾਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ 2015 ਦੇ ਰਿੱਟ ਏ. ਆਈ. ਡੀ. 2 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 2015 ਦੇ ਰਿੱਟ ਏ. ਆਈ. ਡੀ. 2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰ-ਪੱਖੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਨ. ਕੇ. ਜਾਨੂ ਵਿੱਚ ਮੰਨੇ ਗਏ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ ਵਣ ਵਿਭਾਗ, ਆਗਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀ ਚੰਦਰ 2019 (6) ਸਕੇਲ 236 ਜਿਸ ਵਿੱਚ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਛੁੱਟੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀਆਈਐੱਮਐੱਸ ਤੋਂ 22.04.2004 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਜੂਨ, 2004 ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀਆਈਐੱਮਐੱਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਆਈਐਮਐਸ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਉਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਐਸੋਸੀਏਟ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ, ਮੋਤੀਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ" ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ।

14. ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਕੁਰੀਕੋਸ ਵਰਗੀਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਉਮਰ 65 ਸਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੁਢਾਪੇ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਨਾਲ 22 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨਾਲ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ

ਸੀਆਈਐਮਐਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਆਗਿਆ ਮੰਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਪੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ।

ਸੀ. ਆਈ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ 15.06.2004 'ਤੇ ਸੰਸਥਾ-CIMS, ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਿਤੀ 15.12.2005 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 30.09.2006 ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਾਰੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੀ. ਆਈ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮਿਤ ਪੈਨਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾ 2004 ਤੋਂ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ 01.01.2004 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਪੁਰਾਣੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੋਲ ਉਸ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ "ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ" ਜਾਂ "ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹਿਣ" ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। 15. ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

16. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 30.04.2004 ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 15.06.2004 ਉੱਤੇ CIMS ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸੀ. ਆਈ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸੀ. ਆਈ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ "ਨਿੱਜੀ ਕੰਮ" ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਦਿਆਂ 23.07.2004 ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 23.07.2004 ਤੋਂ 22.08.2004 ਤੱਕ ਕਮਾਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਕੇ ਮਿਤੀ 07.08.2004 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਰਥਾਤ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ- ਸੀ. ਆਈ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜੂਨ, 2004 ਤੋਂ ਅਕਤੂਬਰ, 2004 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਤਨਖਾਹ ਲੈਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਛੁੱਟੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

17. ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, 2015 ਦੇ ਰਿੱਟ ਏ. No.65084 ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਨਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਾਸ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 24.08.2018 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

18. 2015 ਦੇ ਰਿੱਟ ਏ. No.65084 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਯੂ. ਪੀ. ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ (ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿਭਾਗ) ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੇ 04.01.2019 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਦਾਅਵੇ' ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਮਿਤੀ 04.01.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ 2019 ਦੀ ਰਿੱਟ-ਏ No.3884 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਕਥਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ' 04.01.2019 'ਮਿਤੀ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ' 15.03.2019 'ਮਿਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ' 04.01.2019 'ਮਿਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੋਤੀਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸੀ. ਆਈ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਾਯੋਜਨ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਖਾਤੇ ਅਤੇ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 15.03.2019 ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ04.01.2019 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਯੂ. ਪੀ. ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ (ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿਭਾਗ) ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

19. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 04.01.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਨ. ਕੇ. ਜਾਨੂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਮਾਜਿਕ ਜੰਗਲਾਤ ਵਿਭਾਗ, ਆਗਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀ ਚੰਦਰ 2019 (6) ਸਕੇਲ 236, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈਃ -

“22. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਨਤਕ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਨਤਕ ਪੈਸੇ ਦੇ ਰਖਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਉਣਾ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਇਹ ਜਨਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪੀੜਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ

ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। " ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ 2015 ਦੀ ਰਿੱਟ-ਏ No.65084 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 04.01.2019 ਦਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 04.01.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। 2019 ਦੇ ਰਿੱਟ ਏ. No.3884 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 15.03.2019 ਮਿਤੀ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 2019 ਦੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) No.10542 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ।

20. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 2015 ਦੇ ਰਿੱਟ-ਏ No.65084 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿਤੀ 24.08.2018 ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 2019 ਦੇ ਐੱਸ. ਐੱਲ. ਪੀ. (ਸੀ) No.10087 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ (ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿਭਾਗ) ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 2019 ਦੇ ਰਿੱਟ-ਏ No.3884 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿਤੀ 15.03.2019 ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 2019 ਦੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) No.10542 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ 2019 ਦੀ ਰਿੱਟ-ਏ No.3884 ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ 2015 ਦੀ ਰਿੱਟ-ਏ No.65084 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ

ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਕਲਪਨਾ ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate